

DOKESKÉ LISTY

ZPRAVODAJ OBCE DOKSY 2/2024

HLAS RADNICE

Vážení a milí spoluobčané,

blíží se čas Vánoc a s ním spojené obdarovávání. Někdo má dárky nakoupené s předstihem, někdo je bude shánět na poslední chvíli. Myslíme na to, jak položit pod stromeček krásně zabalenou věc. Nejlépe mnoho věcí. Přestože všichni víme, že nejkrásnějším dárkem je být spolu. Slyšíme to neustále a odevšad, ale přiznejme si, vnímáme to jen jako vánoční frázi.

*Pojďme se letos opravdu zastavit a poslouchat, co nám naši nejbližší naznačují nebo přímo říkají. Opravdu chtějí jen věci?
Nebo touží po vzájemné blízkosti?*

Milí sousedé, přeji vám opravdu vřelé Vánoce plné blízkosti a lásky, protože to jsou věci, které nelze sehnat ani s předstihem, ani na poslední chvíli. Přeji vám, ať se vzájemná blízkost nevytratí ani po celý následující rok.

Mnoho zdaru, pevné zdraví, ať se vám splní každé přání!

Ing. Stanislav Machulka, starosta

INVESTICE V OBCI V ROCE 2024 A VÝHLED NA ROK 2025

Největší letošní investicí byla akce „Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice III/2016“ spojující obce Doksy a Družec (jedná se o ulice Družstevní a Družecká). Došlo k vybudování chodníků, parkovacích míst, zelených pruhů, zastávek a přechodů pro chodce. Na tuto akci získala obec dotaci 22 milionů korun. Stavba bude zkolaudována do konce tohoto roku. Celá akce byla koordinována se Středočeským krajem, který zároveň v dotčených ulicích zrekonstruoval silnici a tuto stavbu také financoval. Zároveň firma ČEZ Distribuce položila v ulici Družstevní a části ulice Družecké původní nadzemní elektrické vedení do země. A když už byla tato páteřní silnice rozkopaná, rozhodlo vedení obce, že se z rozpočtu obce zrekonstruuje kanalizační řad, který byl v nevyhovujícím stavu, a vybudují se nové přípojky k domům, kde kanalizace nebyla vůbec. Jak je vidět, celá akce byla mimořádně náročná nejen na finance, ale zejména na zkoordinování prací a všech firem, které se na této stavbě podílely. Děkujeme občanům za trpělivost v čase, kdy byla silnice neprůjezdná nebo byl provoz omezen.

Občanům naší obce, ale i návštěvníkům z okolí začne od ledna sloužit nově vybudovaný saunový svět u sportovní haly. (Stará sauna už nesplňovala stávající hygienické normy.) Kromě finské sauny, sprch

a odpočívárny bude možné využít i vířivku nebo ochlazovací jezírko.

Letos obec nechala postavit v areálu základní školy dětské hřiště s několika herními prvky, které slouží dětem ze školky.

Jak všichni víme, došlo v srpnu k větrné smršti, která kromě jiných škod v obci, vyvrátila a polámala mnoho vzrostlých tují na hřbitově, a ty následně popadaly na hroby. Po odklizení pohromy a zjištění stavu zbylých stromů obec promptně požádala o dotaci na vykácení nevyhovujících tují a výsadbu nových, vhodnějších, stromů. Výsadba započne během jara 2025.

Obec velmi intenzivně pokračovala v dokončení územního plánu, který se blíží do finální fáze. Vyzýváme majitele pozemků, aby se ve vlastním zájmu dostavili dne 21.1.2025 na projednání nového územního plánu s veřejností. Oznámení o konání bylo vyvěšeno na úřední desce a bylo rovněž rozesíláno prostřednictvím aplikace V obraze.

Na rok 2025 plánuje obec zahájit několik dalších investic, proto se zaměřila zejména na přípravu jejich projektových dokumentací a získání územních rozhodnutí, příp. i stavebních povolení.

Jedná se především o tyto stavby:

- 1. Volnočasový areál v jižní části obce** (směrem na Družec), s pracovním názvem Doksy-Motlovna. Jedná se o rozsáhlý areál sportovišť a odpočinkových zón, jehož výstavba potrvá několik následujících let. Úpravy terénu už byly zahájeny, příští rok dojde v rámci projektu k zásadním úpravám a rekultivaci dotčených pozemků. Nejdříve se vybudují inženýrské sítě (vodovod, kanalizace, elektrické rozvody atd.) jak pro samotný volnočasový areál, tak pro přiléhající objekty firmy Kostka stav a pro Motlovnu (domy v této lokalitě patří do katastrálního území obce Družec a připojení na tyto sítě je tedy v rukou obce Družec). Na obrázku je vizualizace odpočinkové části areálu s jezírkem, další vizualizace si lze prohlédnout na stránkách obce (vzhledem k omezené kapacitě novin).
- 2. Smíšená stezka s alejí pro cyklisty a chodce**, která propojí obce Doksy a Velká Dobrá. Je vlastně pokračováním ulice M. Jugmannové a vede směrem k bývalé vodárně, kde je nově vybudovaný areál pro konání oslav (u silnice Velká Dobrá – Rozdělov). Projekt je nyní připraven pro výsadbu aleje, stromy by měly být vysazeny do konce prosince.
- 3. Výstavba fotovoltaických elektráren**, která bude z větší části financována z dotačních titulů. Fotovoltaické elektrárny mají za cíl snížit energetickou náročnost budovy školy, sportovní haly, obecního úřadu a obou komunitních center.
- 4. Rekonstrukce kotelen ve škole, sportovní hale a v budově OÚ.** Všechny kotelny jsou již značně zastaralé a prakticky na konci své životnosti. Nyní začínají přípravy projektů, první kotelna se bude upravovat v roce 2025.
- 5. Intenzifikace čističky odpadních vod**, která je mimořádně finančně náročná a dotační tituly nejsou v současné době vypisovány (pokud ano, jsou na budování nových ČOV). Přesto se obec snaží najít cesty, jak získat peníze na modernizaci naší čističky, která je (vzhledem k demografickému vývoji v obci) na hraně kapacity.

PARTNERSTVÍ S OBCEMI Z VALLE DI LEDRO

V roce 2008, devadesát let od skončení 1.světové války, bylo z iniciativy italské strany uzavřeno přátelství s českými obcemi, v nichž byli v letech 1915-1919 přijati vysídlení z Tridentska. Naše obec spolu s dalšími (Příbram, Všeň, Milín, Buštěhrad, Nový Knín, Ptice, Chyňava)

od té doby toto partnerství udržuje a zástupci obcí z obou zemí se pravidelně navštěvují.

Letos v říjnu jsme se opět sešli s přáteli z Valle di Ledro, navštívili jsme obec Bezzecca, v sousední obci Tiarino di Sotto jsme se zúčastnili slavnosti sv. Františka, které se konaly na zdejším náměstí, a viděli jsme i krásné místní vodopády. Návštěvu završil slavnostní večerní koncert s poděkováním a předáním darů.

Bylo hezké a obdivuhodné pozorovat, jak nejen místní starosta, ale i ostatní lidé zdůrazňovali hodnoty přátelství a udržování dobrých vztahů, význam vzájemného navštěvování, společných oslav a radování se ze života – což Italové bezesporu umí. Jak jsme pochopili, tohle všech-

no je pro ně nesmírně důležité a o to víc je pro ně skličující, že v dnešní době a v dnešní Evropě má vláda jednoho státu neutuchající potřebu vojensky napadnout sousední zemi a ničit tam životy.

Díky tomu si člověk uvědomí, jak je důležité dát si se sousedem sklenku vína.

Marek Hanzl

AHOJ, JÁ JSEM KNIHOBUDKA

Stojím už nějaký ten pátek poblíž obecního úřadu a náramně si užívám každou návštěvu! Mám totiž hrozně ráda lidi, konkrétně čtenáře. Ty já úplně miluju, protože mě krmí knížkami. A ty já miluju úplně mega! Nejradši mám dětské knížky a myslím, že čtenáři, co ke mně chodí, je mají taky najradši. Dětské knížky jsou mega oblíbené, takže jsem vždycky moc ráda, když mi někdo nějaké přinese. Čím víc tím líp! Ale mám ráda i další beletrii. Beletrii se jinak řekne krásná literatura, a kdo by neměl rád krásno! Já jsem vděčná za všechno krásno, co čtenáři doma najdou a přinesou mi to. V poslední době se mi nejvíc líbí ty moderní knížky s barevnými obálkami nebo těmi, na kterých je fakt bombová grafika. Třeba ty severské detektivky, ty jsou boží! Ale třeba historické romány, ty jsou většinou óóó...o lásce. A romantiku já taky můžu. Moc mě nebaví, když čtenáři přinesou staré knížky, co smrdí a vůbec nejsou šik. Možná někoho zajímá příručka o chovu ovcí stará šedesát let nebo Směrnice Komunistické strany Československa pro vesnici, ale spíš ne. Já si totiž myslím, že lidi,

kteří mi nosí takovéto nevábnosti, vůbec nejsou čtenáři. Jen se chtějí zbavit starých svazků, které nikdo nikdy nečetl!

Ale abyste věděli, já mám ráda nejen čtenáře, co mi něco fakt parádního přinesou, ale i čtenáře, kteří si nějakou knížku odnesou. Já mám takovou radost, když přijde čtenářka s malým (ještě) nečteňátkem nebo začínajícím čteňátkem a vybírají si nějakou knížku. Kdybyste viděli, jak jim září očička, jak si knížky prohlížejí a rozhodují se, kterou si vybrat. Můžou si vybrat všechny, co se jim líbí! Ani mi nemusí nic dávat na oplátku. Já mám spousty známých, kteří mi nosí báječné knížky, a nic za ně nechtějí. Jestli doma máte nějaké knížky, které už jste přečetli a zabírají vám místo v knihovně, doneste mi je a já je zase nabídnu dál. Jasné, že si u mě můžete vybrat nějakou jinou. Třeba tu o ovcích, ha-ha! Ale ne, tu už si někdo odnesl, myslím, že říkal něco o kamnech... no nevím, co mají kamna společného s ovci.

Mezi námi, kromě rodičů a jejich dětí nebo dalších dospělých čtenářů, co si přišli vyzvednou něco zají-

mavého ke čtení, se najdou i zvláštní týpci, to byste koukali! Jako třeba ti s kamnami. Nebo ti tajemní a zádušníci. Přijdou, velmi zblízka studují hřbety knih a většinou si taky něco mumlají. Minule jeden říkal, že dneska teda žádný špek. No to si asi spletl krám, pošetilec.

Já nabízím potravu pro duši a každá dobrá duše je u mě vítána! Nikdy nespím a vždycky mám co nabídnout. Přijďte se taky přesvědčit!

STRAŠIDELNÁ STEZKA DOKESKÝM LESEM

Strašidla si musela naši obec velice oblíbit, protože už po několikáté vyšla ze svých tajných skrýší, aby malinko postrašila děti ze širokého okolí. Některá byla k vidění poprvé – třeba nemrtvé jeptišky hned u vchodu, které za strašlivých kvílivých zvuků vybíraly dobrovolné vstupné a dětem rozdávaly kartičky se samolepkami. Nezapomněly u toho každého návštěvníka upozornit, že se má uprostřed stezky podepsat. Vlastní krví samozřejmě. Ale pro jistotu byly k dispozici i propisky, kdyby se ve vyděšeném účastníkovi krve nedořezal.

Samotnou vstupnou bránu do říše děsu střežily dvě přísné dámy – černá a bílá. Obě se na poslední chvíli snažily rádoby otrlé nedočkavce připravit na to, co je čeká. Děti často od dobročiny bílé dámy slyšely: „Pokud budeš mít štěstí (čili si moc nezlobil), vyvázneš jen s lehkým zraněním.“ Nebo: „Jsi si jistý, že tam chceš? Nebojíš se?“ Obvyklá odpověď byla: „Nebojím!“ „Měl bys!“ opáčila černá dáma.

Na začátku, ještě za světla, prošly stezkou ty nejmenší děti. Byly plné odvahy a trousily silné řeči typu: „To mě vůbec neděsí.“ Nebo: „To jsou jen převlečení lidi. A nabarvený.“ To se jim to mudrovalo, když je za ruku drželi rodiče! Projít kolem ošklivých skřetů nebo skrz Yetiho jeskyni už bylo trochu děsivější. A co teprve, když z dálky uslyšely: „Tak koho sníme nejdřív, cooo?“ Jo, byly to ježibaby. „Sáhni si do pytlíčku, chlapečku, mám tam myši a hady a pavouky... Ale možná i bonbony, tak co, zkusíš to?“ skřehotaly a náramně se u toho chechtaly, babizny. Děti ale měly dost smůlu, skoro pokaždé si vytáhly bonbon. Posilněné dobrotou proběhly děti loukou duchů, propletky se pavoučí stezkou a už byly v pekle. (Když už jsme u toho pekla... řeknu vám tajemství. Peklo se celou dobu různě přesouvalo a stěhovalo, aby jej našli jen opravdoví hříšníci. Jenže jej nakonec našli všichni! Čím to asi je?). Každopádně když děti přežily samotné

peklo, proskákat vodníkovu past a nepadnout do tlamy obří žáby, byla pro ně hračka. Na konci stezky si mohly opéct buřtík a povídat si o tom, co je bavilo nejvíc.

Úplně první si strašidelnou stezku prošla rodina z Kladna, maminka s nebojácnými kluky. Šimon i Matouš svorně tvrdili, že se jim nejvíc líbilo peklo a čerti. No počkejte, až budete větší a čerti na vás ze tmy vystartují s plnou parádou!

S plnou parádou od všech strašidel to totiž měly starší děti, které vyrážely na stezku až za tmy. Všechny čarodějné kytky v lese víl svítily, tančící víly lákaly na svá magická svítící křídla, mámily neopatrné návštěvníky, aby si pohladili zdánlivě neškodného jednorožce... ale běda, kdo poslechl! Ztratil se hned na začátku stezky. Pokud ho teda ještě předtím nestáhla do studny Samara, které zdatně asistoval Hejkal a odváděl pozornost. Když už jsme u těch hororů, znáte ten s Matkou a dvěma dětmi? Tak ti tam byli taky. Samozřejmě všichni mrtví. Ostatně mrtvolami se to jen hemžilo i v Galerii hrůz. Zdaleka ne všechny byly nehybné. A některým ještě tekla krev z rozšklebených ran. On teda pohled na copatou Gertrúdu, která osvětlovala cestu ke skřeti laboratoři, taky nebyl pěkný pohled. Zatímco byli skřeti na malé caparty relativně hodní, ti větší už měli co dělat, aby si uchránili vlastní orgány. Děsiví laboranti měli v lihu ve sklenicích naložené nepřeberné množství různých částí lidských i zvířecích těl. Evidentně jim to pořád nestačilo. Kdo s hrůzou utíkal pryč a nevšiml si, že vbíhá do temné jeskyně, ocitl se rovnou v náručí obrovitého bílého Yetiho. Když jsme u toho Yetiho – ten chlupáč nejvíc děsil psy. Na mou duši, na psí uši!

Komu se povedlo vydrat se Yetimu, ještě neměl vyhráno. Musel urychleně projít kolem šíleného řezníka, který sice neměl zájem o orgány, ale s radostí sekal ruce a nohy. A s kosou to zřejmě uměl taky, podle toho, jak vehementně ji brousil. Až jiskry létaly. Cestou k čarodějnicím ještě

proběhla pořádná bafačka ze tmy v podobě dvou zlatých tváří, koho to nesložilo, mohl zkusit losovačku u čarodějnic. U zlého vlka s Karkulkou bylo nutno odevzdati proviant, jak už to tak bývá, nebo doufat v hrdinného myslivce. Pravdou je, že k smrti vyčerpaný absolvent strašidelné stezky narazil spíš na mrtvého motorkáře s motorovou pilou. Naštěstí stačilo vyběhnout z lesa na louku duchů, kde mohl konečně popadnout dech. Louka vypadala celkem mírumilovně, duchové byli neteční, hrob tichý... dokud z něj nevyskočila mrtvola se zašitými ústy! Kterými ječela a chtěla vás vtáhnout s sebou do hrobu! Nezbylo než opět vběhnout do lesa, vždyť v dále už bylo vidět světlo chalou... vytouženého cíle!

Jenže vy jste zlobili! A tak si vás to našlo. Něco jste tušili, jakmile jste zahlédli plápolající plameny, ale když najednou zaznělo řinčení řetězů a vyřítit se na vás řvoucí rohací čert, věděli jste, že jste v p... pekle. Padli jste na kolena a v slzách slibovali Belzebubovi, že už budete hodní, ale on se rozhodl vás mučit, zatáhl vás až k pekelnému ohni, kde seděl sám Lucifer, a vy jste si museli kleknout a udelat... si s ním selfie!!! Taková hrůza!

Když vás konečně peklo propustilo – prostě zmizelo, asi se zase přesunulo jinam – zaslechli jste uklidňující zvuk šplouchající vody, cvrkání cvrčků, kuňkání žabiček a uviděli jste malebný rybníček... to byla úleva. A pak vám vpadl do zad vodník. Voda zahučela, obří žába otevřela tlamu plnou špičatých tesáků, ještě že umíte skákat přes kaluže! Už byste z toho byli málem venku, ale to byste teda odešli lacino. Ještě na vás cíhalo strašidlo ze všech nejstrašnější a nejobávanější. Trubka. Neptejte se mě, v čem to vězí. To musíte zažít. Ale končí to plnými kařaty. Jak řekl Ondřej z Dokes: „Všechno bylo super, náramně jsem si to užil, ale tu trubku na konci... tu jsem nečekal.“ Po pravdě, úplně na konci čekala Smrtka. Měla opodál připravené pěkné ležení v rakvi. S polštářkem a polstrováním... kdyby někdo nepřežil. Sichr je sichr.

Co na to přeživší?

Verunka z Dokes se nejvíc bála čertů a Laura se podělila o děsivý zážitek z lesa: „Někdo tam běhal,“ šeptala s očima dokořán. „Měl stříbrný obličej...“

Adam z Kladna, který stezku prošel s maminkou, chválil ježibaby, moc se mu líbily. A také naše (skoro dvou a půl met-

rová) Smrtka. Pobyt v nabízené rakvi zdvořile odmítl. „My jsme tady na doporučení kamarádů, kteří jsou z Dokes,“ odpověděla jeho maminka na otázku, jak se o stezce dozvěděli. „Jsme nadšení, moc se nám to líbilo. Já se teda nejvíc lekla tý šátrající ruky při podepisování do knihy,“ směje se. Organizátorům vyjádřila obrovský obdiv.

Z Kladna byli také dva nezbedové, Pěta a Pavlík. Pěta přiznal, že se možná trochu bál čertů. Starší Pavlík ale dělal ramena – jediné, čeho se opravdu bál, byly prý kopřivy. Mimo záznam se Pavlík podělil a svoje know-how. Strašidla prý podplatil korunou, takže mu dali pokoj. Myslím, že si organizátoři budou muset se strašidly o něčem promluvit...

Co na to strašidla? Z neověřených zdrojů máme informaci, že kdosi kdesi v lese zaslechl fňukajícího čerta, který naříkal něco jako: „Tolik štavnatých dětí, a žádné zlobivé!!!“ (Informace je bez záruky a redakce nepřebírá za její lživost žádnou odpovědnost.)

Letošní strašidelná stezka se opět mimořádně povedla, děkujeme spolku Živé Doksy a nespočtu dobrovolníků za jejich nasazení, účastníkům ze širokého okolí za trpělivost ve frontě a za slova chvály. Všichni jsme si to užili a těšíme se příště!

(MiT)

Mimořádně povedené video z této akce lze shlédnout na youtube.com.

UPOZORNĚNÍ!

PARKOVÁNÍ AUTOMOBILŮ V ULICÍCH

ŽÁDÁME VŠECHNY ŘIDIČE, buďte ohleduplní ke svému okolí a parkujte vždy tak, aby bylo možné zajistit úklid sněhu ze silnic a chodníků. Jedno nevhodně zaparkované auto v ulici nebo dokonce na chodníku, může znemožnit průjezd obecní techniky či popelářského vozu a způsobit tak zbytečné problémy nejen vám, ale bohužel hlavně všem sousedům ve vašem okolí.

PŘEKÁŽEJÍCÍ VĚTVE KEŘŮ A STROMŮ

Prosíme zkontrolujte, zda vám ze zahrady nepřesahují větve do silnice nebo na chodníky. Překážející větve brání nejen průchodu chodců či průjezdu automobilů, ale také znemožní údržbu těchto komunikací v zimním období.

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA

První školní dny byly letos často projasněny teplými slunečnými paprsky a utekly velice rychle. Nejmenší děti v MŠ se bez problémů adaptovaly a výsledkem je skvělá partička malých „Kuřátek“. Počátkem října byl zahájen projekt s názvem Otevírání podzimu. Motivací do projektu byla naše vlastní pohádka "Jak podzimníci přivolali podzim", která dětem nastínila, co je bude v průběhu akce čekat a jaké mají poslání - přivolat podzim. Až na zhoršení počasí se celý týden velmi povedl. V době oslav svátku Všech svatých – Halloweenu - před školkou zářily dýně, po školce létali duchové, lezli pavouci a řádili netopýři. Děti převlečené za strašidla a pohádkové postavičky si tento týden náramně užily.

Do školy letos nastoupilo 20 prvňáčků a děti školou povinné také nezahálely. Navštívili muzeum alchymie, Sládečkovu vlastivědné muzeum v Kladně a hornický skanzen. Čtvrtý ročník se zúčastnil dopravní výchovy a jako každý rok začal 1. a 2. ročník navštěvovat bazén v Tuchlovicích v rámci plaveckého výcviku. Družina se podílela na akci „Ukličme Česko“. Naše škola se i letos zapojila do přírodovědné soutěže. Žáci pátého ročníku ve spolupráci s paní učitelkou vyráběli hmyzí hotel a nyní věří, že se jim podaří probjovat se do finále, aby na Čabárně získali první místo jako loni.

Tak jako děti ve školce i žáci základní školy oslavili Halloween v maskách. Na každoroční prodejní výstavě prodávali vlastní výrobky a do školy opět zavítal Mikuláš s čertem a andělem. V pondělí 9. prosince děti vystoupily na tradiční Vánoční akademii a svým představením vykouzily pro rodiče a další blízké krásnou předvánoční atmosféru.

Letos máme na školní zahradě nové hřiště se spoustou herních prvků, které hojně využívají děti z MŠ i ZŠ. Děkujeme zřizovali, obci Doksy, za jeho vybudování.

Za celý kolektiv zaměstnanců školy přeji spokojené Vánoce a šťastný nový rok.

Mgr. Jana Kindlová, ředitelka

UKLIĎME ČESKO - UKLIĎME DOKSY

Přestože byla účast v neděli 13. října slabší než předchozí ročníky, povedlo se uklidit všechny příjezdové cesty do obce jak směrem k obci Velká Dobrá, tak příkopy směrem na Kamenné Žehrovice a také lokalitu U křížku. Okolí silnic je bohužel vždy plné plechovek a obalů od jídel z fast foodu... Je to takový nekonečný příběh. Ale bylo krásné počasí, sešla se super parta, u ohně byla legrace a děti si užily společné tvoření.

Moc děkujeme všem dobrovolníkům, jste borci! Obrovský dík patří opět firmě AVE, která se postarala o svoz a likvidaci nasbíraného odpadu.

Kateřina Kostková

ÁČKO MÁ NOVÉ POSILY

Náš A tým obsadil po podzimní části v 5. lize (krajský přebor) 8. místo ze šestnácti se ziskem 20 bodů. Myslím, že je to slušný počín do jarní části soutěže, i když k úplné spokojenosti nějaký ten bodík chybí. Před začátkem soutěže se nám podařilo přivést mladé hráče - Čapek, Dojcan, Bartoš, Čermák, Janda, Veselý - kteří výborně zapadli jak do hry, tak i do party naší kabiny. Před sezonou jsme se rozloučili s Galbavým (Jedomělice), Sekaninou (Slaný) a s Chaloupkou (ten nakonec kvůli vážnému zranění v posledním kole zůstal). Velmi mne mrzí, že po posledním mistrovském utkání podzimní části ukončil kariéru náš dlouholetý kapitán a opora týmu Martin Samek.

Jsmo smutní i z toho, že nás letos navždy opustili někteří naši skalní fanoušci a moc bychom si přáli, aby po nich nezbyla prázdná místa. Doufám, že na jaře si najdou cestu do našeho krásného areálu - kromě stálých fanoušků - i nějakí noví

a poženou nás za dalšími body. Uvítáme každou podporu už jen proto, že v naší obci není žádný jiný sportovní oddíl, co by hrál takhle vysokou soutěž.

Chtěl bych poděkovat všem hráčům, celému realizačnímu týmu a všem fanouškům za skvělé zviditelně-

ní naší obce napříč středočeským krajem a vlastně i celou zemí, neboť tabulky a výsledky se pravidelně objevují v celorepublikovém tisku.

Závěrem bych rád všem lidem popřál krásné Vánoce a hlavně hodně zdraví v novém roce.

Martin Škvára

VELKÝ ÚSPĚCH NAŠICH FOTBALOVÝCH NADĚJÍ

Dokeská základní škola se na jaře letošního roku poprvé zúčastnila celorepublikového turnaje McDonald's Cup, což je největší školní fotbalový turnaj, do kterého se zapojují desítky tisíc dětí z více než 2300 školních týmů po celé ČR. Naši kluci z týmu mladší přípravky se nejdříve probíjeli prvním kolem do okresního finále, kde získali 1. místo. Jako jediný tým kladenského okresu tak postoupili do krajského finále ve Vlašimi. Do Vlašimi škola vypravila autobus a spolu s hráči jel i úžasný fanouškovský kotel složený ze spolužáků a spolužaček našich

fotbalových hvězd. V krajském finále byla konkurence obrovská, a tak na postup do finálového turnaje v Hradci Králové už kluci bohužel nedosáhli. Nicméně, byla to pro ně skvělá zkušenost a moc si celý průběh turnaje užívali! Všem zúčastněným gratulujeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy, obce i fotbalu u nás.

(JK)

ÚŘEDNÍ DESKA

CENY SVOZU ODPADU SE PRO ROK 2025 NEMĚNÍ.

Vývoz - nádoba 80 l:

1x týdně (úterý):

3 700 Kč

1x za 14 dní (liché úterý):

2 100 Kč

Vývoz - nádoba 120 l:

1x týdně (úterý)

4.900 Kč

1x za 14 dní (liché úterý)

2 450 Kč

1x měsíčně (první úterý)

1 500 Kč

jednorázový svoz

150 Kč

Vývoz - nádoba 240 l:

1x týdně (úterý)

7 700 Kč

1x za 14 dní (liché úterý)

4 500 Kč

1x měsíčně (první úterý)

2 700 Kč

jednorázový svoz

250 Kč

Známky na popelnice pro rok 2025 se začnou prodávat v úředních dnech od 6. 1. 2025, na staré známky budou popelnice vyváženy do konce ledna 2025.

Platby za odpad převodem přijímáme až od 1.1.2025!!! Prosíme neplaťte dříve.

Číslo účtu: **6821141/0100**

VS pro odpad: **3722000xxx** (x je vaše číslo popisné)

Bio odpad: nádoba 120l cena: **1400 Kč**, nádoba 240l cena: **1700 Kč**, VS pro bio odpad: **3723000xxx**

Separovaný odpad: pytle lze po celý rok zakoupit na OÚ, cena za jeden kus je 10 Kč, v celé roli je patnáct pytlů. Třídí se plast (žlutý pytel), papír (modrý pytel), sklo (zelený pytel), tetrapak (oranžový pytel). Svoz pytlů je vždy 1. úterý v měsíci přímo od domu nebo je možné pytle odevzdat na sběrném místě.

Současně budou probíhat platby za psy (200 Kč za jednoho). Pokud již psa nevlastníte, je nutné ho odhlásit na OÚ (stačí telefonicky). VS pro platbu za psa: **1341000xxx**

Žádáme občany, aby platby za jednotlivé položky prováděli zvlášť se správným VS.

**OTEVÍRACÍ DOBA
SBĚRNÉHO MÍSTA**
prosinec – březen
pouze soboty:
9-10.30 hodin

**OBECNÍ ÚŘAD
BUDE MÍT**
23. 12. až 3. 1.
ZAVŘENO

**Upozorňujeme, že v obci
platí zákaz používání zábavní
pyrotechniky mimo 31. 12.
a 1. 1.**
Prosíme, buďte ohleduplní.